

Verlenging schorsing

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 6 mei 2009, ingekomen op 7 mei 2009, is appellante in beroep gekomen van een beslissing van verweerster, haar meegedeeld bij brief van 31 maart 2009, houdende een schorsing van appellante op grond van artikel 3.15 lid 3 jo. artikel 3.13 sub d van de CAO PO.

Van verweerster is een verweerschrift ontvangen.

Bij brief van 8 juli 2009, ingekomen op 9 juli 2009, is appellante tevens in beroep gekomen tegen de beslissing van verweerster van 2 juli 2009, houdende verlenging van de schorsing waartoe bij besluit van 31 maart 2009 was besloten.

De beide beroepen zijn op 28 augustus 2009 te Eindhoven behandeld in aanwezigheid van appellante en haar gemachtigde. Namens verweerster waren aanwezig de heer ....., algemeen directeur, en de gemachtigde van verweerster.

2. De feiten

Appellante is als lerares in dienst bij (de rechtsvoorgangster van) verweerster sinds oktober 1982, blijktens haar laatste akte van benoeming met een werktijdfactor 1.000 als lerares aan de .....school te .....

In de loop van februari 2009 hebben zich tussen de schooldirecteur en appellante spanningen voorgedaan, die onder andere medio februari hebben geleid tot een woordenwisseling tussen appellante en de schooldirecteur.

Op 3 maart 2009 heeft verweerster besloten tot een spoedschorsing van appellante met ingang van 5 maart 2009 op grond van artikel 3.14 van de CAO PO. Het daartegen door appellante ingestelde beroep is door deze commissie bij beslissing van 27 maart 2009 ongegrond verklaard, omdat – kort samengevat – de commissie genoegzaam was gebleken van zodanige spanningen dat verweerster op redelijke gronden kon en mocht menen dat het belang van de instelling schorsing van appellante dringend noodzakelijk maakte.

Bij brief van 12 maart 2009 heeft verweerster appellante in de gelegenheid gesteld haar zienswijze te geven op het voornemen om de schorsing van appellante voor de duur van ten hoogste drie maanden te verlengen. Naar het oordeel van verweerster was dat noodzakelijk omdat de opgelopen spanning op de school hervatting door appellante van haar werkzaamheden niet toestond voordat een duidelijke oplossingsrichting zou zijn gevonden voor de ontstane problematiek. De resultaten van een extern onderzoek naar de ontstane situatie en de samenwerkingsproblemen op de .....school dienden daartoe te worden afgewacht.

Op 15 mei 2009 heeft de kantonrechter te ..... een door appellante ingestelde voorlopige voorziening behandeld. Deze voorlopige voorziening strekte ertoe verweerster te veroordelen appellante in de gelegenheid te stellen met onmiddellijke ingang op de gebruikelijke wijze haar werk te hervatten.

Op instigatie van de kantonrechter hebben partijen vervolgens een mediator ingeschakeld, welke mediation inmiddels zonder succes is beëindigd. Op 21 september 2009 wordt de behandeling van de door appellante bij de kantonrechter te ..... gevorderde voorlopige voorziening voortgezet.

Bij besluit van 2 juli 2009 heeft verweester de bij besluit van 31 maart 2009 opgelegde schorsing verlengd tot het begin van de zomervakantie op dezelfde gronden als waarop het besluit tot schorsing van 31 maart 2009 is gebaseerd. Verweester heeft daarbij gemotiveerd dat die verlenging in dit bijzondere geval gerechtvaardigd was omdat de problematiek nog niet was opgelost mede als gevolg van de voorlopige voorzieningenprocedure, de tussen partijen vervolgens betrouwde mediation en de schoolvakantie.

Bij daaraan voorafgaande brief van 11 juni 2009 heeft de gemachtigde van verweester de gemachtigde van appellante geïnformeerd over het voornemen de schorsing te verlengen en appellante in de gelegenheid gesteld haar zienswijze over dat voornemen tot verlenging naar voren te brengen.

Medio mei 2009 heeft de externe onderzoeker verslag uitgebracht van zijn onderzoek naar de oorzaken van de problemen op de .....school. Die externe onderzoeker sluit zijn rapportage met een aantal aanbevelingen af waaronder het advies voor appellante een andere plek in de organisatie te vinden, dan wel met haar een outplacementtraject in te gaan.

Verweester heeft inmiddels aan appellante kenbaar gemaakt voornemens te zijn haar over te plaatsen en haar uitgenodigd daarop haar zienswijze te geven.

3. De standpunten van partijen

Appellante is ten eerste van oordeel dat verweester geen boodschap heeft gehad aan haar belangen. Zij is van oordeel dat haar belang bij beëindiging van de schorsing zwaarder weegt dan het belang van verweester bij handhaving.

Appellante verwijt voorts verweester dat zij de schorsing weliswaar als ordemaatregel presenteert, maar dat de schorsing feitelijk een disciplinaire maatregel is. Appellante is van oordeel dat verweester aldus op oneigenlijke gronden de weg van de minste weerstand heeft gekozen, omdat de lat bij schorsing als ordemaatregel lager zou liggen dan bij een disciplinaire maatregel.

Appellante acht de duur van de (verlengde) schorsing voorts buitenproportioneel en in strijd met het evenredigheidsbeginsel. Tenslotte is appellante van oordeel dat verlenging van de schorsing uitsluitend met drie maanden mag gebeuren. Artikel 3.15 lid 3 CAO PO staat haars inziens niet toe dat een schorsing voor een kortere periode wordt verlengd.

Op het verweer van verweester zal hierna, voor zover nodig, worden teruggekomen.

4. De beoordeling

Het besluit van 31 maart 2009 is genomen twee dagen voor het verstrijken van de in artikel 3.18 lid 1 CAO PO genoemde termijn van drie weken na de mededeling van het voornemen. Bij de mondelinge behandeling is gebleken dat (de gemachtigde van) appellante op 16 maart 2009 een voorlopige reactie heeft gegeven en dat appellante niet voornemens is geweest binnen de termijn van drie weken een andere of nadere zienswijze te geven. Appellante is aldus door onderschrijding van deze termijn in haar belangen niet geschaad.

Ter zake van het voornemen tot verlenging van de schorsing heeft (de gemachtigde van) verweester tijdig voor 2 juli 2009 het voornemen aan (de gemachtigde van) appellante onder opgaaf van redenen bij brief van 11 juni 2009 kenbaar gemaakt onder uitnodiging desgewenst haar zienswijze daarop te geven.

Ook rekening houdend met de belangen van appellante bij voortzetting van haar werkzaamheden, zoals door haar naar voren gebracht, kon verweerster in redelijkheid besluiten dat sprake was van zodanige spanningen in de Heilig Hartschool, dat schorsing van appellante in afwachting van de resultaten van het inmiddels aan ..... opgedragen externe onderzoek noodzakelijk was. Het verslag van dat extern onderzoek bevestigt naar het oordeel van de commissie dat een ordemaatregel als de onderhavige schorsing in redelijkheid kon worden genomen. Uit dat verslag blijkt dat niet uitsluitend, maar wel in belangrijke mate mede door de opstelling van appellante blokvorming binnen het team was ontstaan en dat er geen normale communicatie en collegiale samenwerking meer was tussen de teamleden van de .....school. De inhoud van dat verslag van ..... is door appellante niet – gemotiveerd – weersproken.

Onaannemelijk is dat de tekst van artikel 3.15 lid 3 CAO PO verbiedt een schorsing te verlengen voor een kortere termijn dan drie maanden, zoals door appellante betoogd. Niet goed valt in te zien waarom niet voor een kortere termijn zou mogen worden geschorst, indien drie maanden onnodig lang is. Een dergelijk rigide lezing van artikel 3.15 lid 3 valt ook slecht te rijmen met de maximering van de totale schorsingsperiode in artikel 3.16 CAO PO.

De bevoegdheid ex artikel 3.17 CAO PO om een disciplinaire maatregel op te leggen, is een discretionaire. Niet valt in te zien dat een bevoegd gezag in een situatie, waarin naar zijn oordeel een disciplinaire maatregel zou mogen worden genomen niet ook het recht zou hebben, juist ook rekening houdend met de belangen van – in casu – appellante een minder bezwarende ordemaatregel te treffen, indien dat naar zijn oordeel een adequate voorziening is voor ontstane problemen.

Het voorgaande brengt mee dat de beroepen tegen het schorsingsbesluit van 31 maart 2009 en tegen het verlengingsbesluit van 2 juli 2009 ongegrond zullen worden verklaard.

5. De beslissing

De commissie voornoemd,

verklaart beide beroepen ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 28 augustus 2009 door mr. A. Schellart, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, F.J.A. van Moorsel, mr. G.J.M. Prick en mr. drs. W.G.A.M. Veugelers, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.